

Tužilaštvo - Tužiteljstvo Bosne i Hercegovine
Тужилаштво Босне и Херцеговине

Broj: T20 0 KT0006564 13
Sarajevo, 29.05.2013. godine

SUD BOSNE I HERCEGOVINE
Vanraspravno vijeće
Na broj: S 1 2 K 012709 13 Krn3

U krivičnom predmetu protiv **Budimir Živka i dr.**, zbog krivičnog djela Organizirani kriminal iz člana 250. KZ BiH u vezi sa krivičnim djelom Organizirani kriminal iz člana 342. KZ FBiH u vezi sa krivičnim djelom Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. KZ FBiH i krivičnim djelom Primanje dara i drugih oblika koristi iz člana 380. stav 1. KZ FBiH, krivičnim djelom Davanje dara i drugih oblika koristi iz člana 381. stav 1. KZ FBiH i krivičnim djelom Protuzakonito posredovanje iz člana 382. stav 2. u vezi sa stavom 3. a sve u vezi sa članom 7. stav 2. tačka a) Zakona o Sudu Bosne i Hercegovine, Sudija za prethodni postupak je dana 24.05.2013. godine, donio rješenje broj S1 2 K012709 13 Krn3, kojim rješenjem se kao neosnovan odbija prijedlog Tužilaštva BiH za određivanje pritvora, Tužilaštvo BiH u ostavljenom roku izjavljuje

ŽALBU NA RJEŠENJE SUDA BIH S1 2 K 012709 13 Krn3 OD 24.05.2013. GODINE

Zbog:

- Bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k) ZKP BiH;
- Bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 2. u vezi sa članom 309. ZKP BiH;
- Pogrešno i nepotpuno utvrdenog činjeničnog stanja iz člana 299. ZKP BiH

Tužilaštvo BiH predlaže da Vanraspravno vijeće Suda BiH usvoji žalbu Tužilaštva, ukine pobijano rješenje i da prema osumnjičenima Budimir Živku, Barišić Petru, Kulosman Saudu i Halilović Hidajetu odredi mjeru pritvora u trajanju od mjesec dana iz razloga navedenih u prijedlogu za određivanje pritvora.

Tužilaštvo odustaje od prijedloga za određivanje pritvora prema Jurčević Ivanu.

Obrazloženje

1. Odlučujući po prijedlogu Tužilaštva BiH, broj T20 0 KT00006564 13 od 27.04.2013. godine, za određivanje pritvora prema osumnjičenima Budimir Živku i dr., Sudija za prethodni postupak je dana 27.04.2013. godine donio rješenje broj S1 2 K012709 13 Km3, kojim rješenjem je određen pritvor prema svih pet osumnjičenih iz razloga propisanih odredbom člana 132. stav 1. tačka b) ZKP BiH, dok je prema osumnjičenima Budimir Živku i Barišić Petru pritvor određen i iz razloga propisanih odredbom člana 132. stav 1. tačka a) ZKP BiH. Sudija za prethodni postupak nije našao da su ispunjeni svi zakonski uslovi propisani članom 132. stav 1. tačka d) ZKP BiH za određivanje pritvora prema osumnjičenima prema ovom osnovu i u tom dijelu je odbio prijedlog Tužilaštva BiH. Tužilaštvo BiH je dana 29.04.2013. godine izjavilo žalbu na rješenje uz prijedlog da Vanraspravno vijeće odredi pritvor prema svim osumnjičenim i iz pritvorskih razloga iz tačke d) člana 132. stav 1. ZKP BiH, koju žalbu je Vanraspravno vijeće uvažilo.
2. Odlučujući po apelaciji Budimir Živka, Ustavni sud je dana 24.05.2013. godine donio odluku broj AP-1885/13 kojom se utvrđuje povreda člana II/3.d) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 5. stav 1. tačka c) Evropske konvencije o ljudskim pravima te se ukidaju rješenja Suda BiH, uz istovremeno nalaganje Sudu BiH da odmah donese novu odluku u ponovljenom postupku.
3. Sud BiH je dana 24.05.2013. godine donio rješenje kojim se odbija kao neosnovan prijedlog Tužilaštva za određivanje pritvora.

Žalbeni navodi

4. Sud BiH u pobijanom rješenju tvrdi:
 - „Da je Ustavni sud BiH, odlučujući o izjavljenoj apelaciji, preispitao zakonitost pritvora koji je određen prema osumnjičenim Budimir Živku, Petru Barišiću, Saudu Kulosmanu, Ivanu Jurčeviću i Hidajetu Haliloviću, te je u ovom pravcu analizirajući dokaze kojima se rukovodio Sud Bosne i Hercegovine prilikom donošenja zaključka o postojanju osnovane sumnje u smislu odredbe člana 132. stav 1. ZKP BiH, zaključio da isti po svom kvalitetu i kvantitetu nisu takvi da zadovolje standard propisan članom 5. stav 1. Evropske konvencije, odnosno da ne postoje 'činjenice ili informacije na osnovu kojih će objektivni posmatrač zaključiti da je osoba u pitanju mogla počinuti krivično djelo za koje se tereti'.“
 - „Da je Ustavni sud BiH, analizirajući dokaze kojima se rukovodio Sud BiH prilikom donošenja rješenja o određivanju pritvora, utvrdio da isti ne dosežu standard koji je propisan odredbom člana 132. stav 1. ZKP BiH, odnosno da u konkretnom slučaju nije zadovoljen suštinski dio garancija protiv proizvoljnog hapšenja.“
 - „Da je, na ovaj način, Ustavni sud BiH, u postupku preispitivanja, Sudu BiH naložio da postupi na način kako je to propisano u uslovima kada ne postoji osnovana sumnja da je

određeno lice učinilo krivično djelo za koje se tereti, odnosno da utvrdi da nisu ispunjeni uslovi za određivanje mjere pritvora.“

5. Nasuprot ovim navodima Suda BiH, iz odluke Ustavnog suda BiH koju je Tužilaštvo BiH zaprimilo, ne proizilazi naprijed citirano, već Odluka u svom dispozitivu, zaključnim razmatranjima i u zaključku sadrži sljedeće:

- „Usvaja se apelacija Živka Budimira. Utvrđuje se povreda člana II/3.d) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 5. stav 1. tačka c) Evropske konvencije o ljudskim pravima.“
- „Ukidaju se rješenja Suda BiH, broj SI 2 K 012709 13 Kv od 3. maja 2013. godine i broj SI 2 K 012709 13 Krn3 od 27. aprila 2013. godine.“
- „Predmet se vraća Sudu BiH koji je **dužan da odmah donese novu odluku**, u skladu sa članom II/3.d) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 5. stav 1. tačka c) Evropske konvencije o ljudskim pravima“
- „U vezi sa postojanjem osnovane sumnje u smislu člana 5. stav 1. tačka c) Evropske konvencije, Ustavni sud ukazuje da je Evropski sud u svojoj praksi zauzeo stav da postojanje osnovane sumnje na kojoj se zasniva lišavanje slobode, čini suštinski dio granacija protiv proizvoljnog hapšenja i predstavlja *conditio sine qua non* za određivanje ili produžavanje pritvora. Postojanje osnovane sumnje pretpostavlja postojanje 'činjenica ili informacija na osnovu kojih će objektivni posmatrač zaključiti da je osoba u pitanju mogla počinuti krivično djelo za koje se tereti'. Šta će se smatrati osnovanom sumnjom, zavisit će od svih okolnosti slučaja. (paragraf 51. Odluke);
- „U vezi standarda koje nameće smislu član 5. stav 1. tačka c) Evropske konvencije, Ustavni sud ukazuje da je Evropski sud u svojoj praksi zauzeo stav da ti standardi ne pretpostavljaju da policija u vrijeme hapšenja ne pretpostavlja da policija u vrijeme hapšenja ima dovoljno dokaza koji su potrebni da bi se mogla podići optužnica. Upravo je cilj ispitivanja osumnjičene osobe koja je pritvorena da se unaprijedi daljnja istraga tako da se potvrde ili odbace konkretne sumnje na kojima je zasnovano hapšenje. Stoga, kako je ukazao Evropski sud, činjenice koje izazivaju sumnju i koje mogu biti dovoljne u vrijeme lišenja slobode, ne trebaju biti istog nivoa kao one koje su neophodne za npr. podizanje optužnice (osnovana sumnja) ili osuđujuća presuda (van razumne sumnje).“ (paragraf 52. Odluke)
- „U vezi sa određivanjem pritvora u smislu člana 5. stav 1. tačka c) Evropske konvencije, Ustavni sud ukazuje da je Evropski sud u svojoj praksi zauzeo stav da mora postojati osnovana sumnja a ne iskrena ili bona fide sumnja. Osnovana sumnja zasigurno mora biti manjeg stepena nego osnovana sumnja potrebna za podizanje optužnice. U tom smislu Evropski sud je postavio standard da se izjave anonimnih informanata moraju biti potkrijepljene i drugim dokazima, a dokazi rekla-kazala drugim objektivnim dokazima.“ (Paragraf 52. Odluke);
- „U odnosu na analizu razloga koje je Sud BiH istakao u osporenim(poništenim) rješenjima i na kojima je zasnovao zaključak da postoji osnovana sumnja kao uvjet za pritvor, Ustavni sud smatra da se **iz obrazloženja ne može uočiti jasna veza** zasnovana na činjenicama ili čvrstim indicijama između navedenih razloga i zaključaka o postojanju osnovane sumnje da je apelant počinio krivična djela koja mu se stavljaju na teret u odnosu na zakonom propisana obilježja krivičnih djela. (paragraf 55. Odluke);

- „U odnosu na postojanje osnovane sumnje propisane članom 132. stav 1. ZKP BiH, u vezi sa članom 20. ZKP BiH i u vezi sa članom 5. stav 1. tačka c) Evropske konvencije, da bi se mogla odrediti mjera pritvora, Ustavni sud postavlja standard da razlozi navedeni u odluci suda o pritvoru moraju biti u jasnoj vezi sa radnjama izvršenja krivičnih djela za koje se osumnjičeni tereti.“ (paragraf 56. Odluke);
- „Ustavni sud smatra da Sud BiH nije istinski i uvjerljivo verificirao sve činjenice i informacije na kojima je zasnovao svoj zaključak da postoji osnovana sumnja da je apelant počinio krivična djela koja su mu stavljena na teret. Stoga Ustavni sud smatra da **osporena rješenja i dostupne informacije ne daju osnov da se zaključi da postoji „viši stepen sumnje zasnovan na prikupljenim dokazima koji upućuju na zaključak da je krivično djelo počinjeno(...)** Također, Ustavni sud smatra da **iz obrazloženja osporenih rješenja ne proizilazi ni da postoje 'činjenice ili informacije na osnovu kojih će objektivni posmatrač zaključiti da je osoba u pitanju mogla počiniti krivično djelo za koje se tereti'**, kako to zahtijeva član 5. stav 1. tačka c. Evropske konvencije. **Razlozi na koje se Sud BiH pozvao u obrazloženjima osporenih rješenja nisu, prema mišljenju Ustavnog suda, per se dovoljni da se donese zaključak da postoji osnovanja sumnja u smislu ZKP BiH i člana 5. stav 1.c. Evropske konvencije.** Stoga, Ustavni sud smatra da **ovakva obrazloženja u osporenim rješenjima ne zadovoljavaju ni uvjet za postojanje osnovane sumnje prema definiciji iz ZKP BiH, niti minimalne standarde člana 5. Stav 1. Tačka c. Evropske konvencije u odnosu na ovaj uvjet bez čijeg se postojanja pritvor ne može smatrati zakonitim.**“ (paragraf 61. Odluke)
- „Ustavni sud zaključuje da postoji povreda iz člana II/3.d) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 5. stav 1. tačka c) Evropske konvencije, kada je Sud BiH apelantu odredio pritvor iako iz osporenih rješenja proizilazi da za to nije bio ispunjen osnovni zakonski uvjet, a to je da postoji osnovana sumnja da je apelant učinio krivična djela koja mu se stavljaju na teret, **jer se iz obrazloženja osporenih odluka ne može zaključiti da je zadovoljen standard postojanja osnovane sumnje.**“ (paragraf 63. Odluke);
- „U odnosu na zahtjev za izdavanje privremene mjere Ustavni sud zaključuje da nije neophodno razmaztrati apelantov prijedlog za donošenje privremene mjere“ (paragraf 65. Odluke).

6. Iz navedenog jasno proizilazi da je Sud BiH u pobijanom rješenju pogrešno citirao odluku Ustavnog suda, izveo pogrešne zaključke iz Odluke i pogrešno primijenio odluku Ustavnog suda prilikom donošenja nove odluke, odnosno odluke o odbijanju prijedloga za određivanje pritvora. Odluka Ustavnog suda nedvosmisleno navodi stav Ustavnog suda da **iz obrazloženja osporenih rješenja ne proizilazi da postoje „činjenice ili informacije na osnovu kojih će objektivni posmatrač zaključiti da je osoba u pitanju mogla počiniti krivično djelo za koje se tereti“, a ne da dokazi nisu potrebnog kvaliteta za utvrđivanje postojanja osnovane sumnje, kako Sud BiH u pobijanom rješenju navodi.**

7. Ustavni sud nije naložio Sudu BiH da odbije prijedlog Tužilaštva BiH za određivanje pritvora, već je naložio da Sud BiH donese novu odluku po prijedlogu Tužilaštva BiH, u ponovljenom postupku, što je naglašeno prilikom usmenog i javnog objavljivanja odluke Ustavnog suda, pa i u samoj odluci Ustavnog suda u kojoj je obrazloženo da, s obzirom na odluku u predmetu, nije

neophodno razmatrati apelantov prijedlog za donošenje privremene mjere (vidjeti tačku 65. odluke Ustavnog suda). U tom smislu, u ponovljenom postupku, na novom ročištu, morala se dati mogućnost strankama da se ponovo izjasne o svim bitnim činjenicama i dokazima, i na temelju sveukupnog raspravljanja imala se donijeti nova odluka. Upravo zbog toga Ustavni sud poništavanjem rješenja Suda BiH nije donio odluku da se osumnjičeni imaju pustiti na slobodu jer je bilo neizvjesno kakav će biti ishod ponovljenog postupka odlučivanja po prijedlogu Tužilaštva za određivanje pritvora.

8. Suprotno nalogu Ustavnog suda da Sud BiH u ponovljenom postupku otkloni povrede nedovoljnog obrazloženja svojih odluka u poništenim Rješenjima, Sud BiH donosi rješenje kojim se odbija prijedlog Tužilaštva BiH za određivanje pritvora uz obrazloženje da je Ustavni sud svojom odlukom naložio Sudu BiH da odbije prijedlog Tužilaštva BiH za određivanje pritvora zbog nepostojanja općeg uslova za određivanje pritvora, što očigledno nije tačno.
9. Bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k) ZKP BiH- da rješenje uopće ne sadrži razloge i da u njemu nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama proizilazi iz sljedećeg:
10. Sud BiH je po nalogu Ustavnog suda bio dužan da ponovi postupak i na temelju rezultata ponovljenog postuka donese odluku o osnovanosti prijedloga za određivanje pritvora u skladu sa načelom slobodne ocjene dokaza. To znači da koju god odluku da je Sud BiH donio u skladu sa nalogom Ustavnog suda, istu je Sud BiH morao u potpunosti obrazložiti u odnosu na svakog osumnjičenog pojedinačno, cijeneći savjesno i slobodno svaki predloženi dokaz stranaka pojedinačno i u vezi sa drugim predloženim dokazima. Savjesna i slobodna ocjena dokaza obuhvata pravilnu primjenu svih odredbi Zakona o krivičnom postupku i ujedno garantuje ostvarenje načela pravičnog postupka, jednakog postupanja i jednake primjene dostignutih pravnih standarda u praksi prema svakoj osumnjičenoj osobi bez obzira o kome se radi. Samo takvom savjesnom i slobodnom ocjenom sud može steći uvjerenje o postojanju ili nepostojanju neke činjenice i rekonstruisati neki događaj iz prošlosti, dakle steći uvjerenje o postojanju osnovane sumnje da se neki događaj desio.
11. Sud Bosne i Hercegovine je postupajući po odluci Ustavnog suda propustio izvršiti nalog Ustavnog suda, odnosno propustio provesti ponovljeni postupak za odlučivanje po prijedlogu Tužilaštva BiH za određivanje pritvora. Prema tome, Sud BiH nije postupio po nalogu Ustavnog suda da svoju odluku donese u ponovljenom postupku.
12. Pored navedenog, Sud BiH je bio dužan svestrano razmotriti sve dokaze, utvrđene činjenice i informacije i iste detaljno obrazložiti u odluci koju će donijeti u ponovljenom postupku. Međutim, rješenje Suda BiH od 24.05.2013. godine praktično ne sadrži nikakvo obrazloženje predloženih dokaza, pa prema tome Sud BiH nije postupio ni po ovom nalogu Ustavnog suda.
13. Čak i da se može zaključiti da je Ustavni sud dao uputstvo Sudu BiH da odbije prijedlog Tužilaštva za određivanje pritvora, Sud BiH je morao svoju odluku i razloge kojima se rukovodio, detaljno obrazložiti u odnosu na svakog osumnjičenog pojedinačno.

14. Ustavni sud je, prihvatajući apelaciju koja se odnosila samo na osumnjičenog Živka Budimira, primijenio pravilo pogodnosti pridruživanja i ukinuo oba rješenja Suda BiH protiv kojih je Živko Budimir izjavio apelaciju. U odnosu na nametnutu obavezu Sudu BiH da ponovi postupak po prijedlogu Tužilaštva BiH za određivanje pritvora, Sud BiH u svom rješenju od 24.05.2013. godine pogrešno primjenjuje ovaj institut. Proizilazi da je Sud BiH samo u odnosu na osumnjičenog Živka Budimira utvrdio da je Prijedlog Tužilaštva BiH za određivanje pritvora neosnovan a da je u odnosu na sve ostale prijedlog Tužilaštva neosnovan primjenom instituta pogodnosti pridruživanja, što je apsolutno suprotno načelu individualne krivične odgovornosti. S druge strane, radnje drugosumnjičenog, trećeosumnjičenog i četvrtoosumnjičenog nisu iste kao radnje prvoosumnjičenog. Krivično zakonodavstvo BiH prihvata koncept limitirane akcesornosti prema kojem krivična odgovornost pojedinih učesnika u krivičnom djelu nije vezana niti zavisi od postojanja krivične odgovornosti glavnog izvršioca. Pogrešna primjena instituta *beneficium cohaesionis* iz člana 309. ZKP BiH imala je uticaja na zakonito i pravilno donošenje rješenja.
15. Dakle, Sud BiH je pogrešno tumačeći odluku Ustavnog suda BiH donio rješenje o odbijanju prijedloga Tužilaštva bez održavanja ročišta za razmatranje prijedloga Tužilaštva BiH za određivanje pritvora i bez ponovljenog razmatranja dokaza svih strana u postupku. Naime, Sud BiH zaprimio je odluku Ustavnog suda putem faxesa u 18:26 minuta. Najduže pola sata nakon toga, dakle oko 19:00 sati, advokat Ragib Hadžić, putem medija je objavio da je Sud BiH donio rješenje o puštanju Budimir Živka iz pritvora i da je u toku pisanje rješenja. Postupajuća sutkinja, uopće nije preispitala prijedlog Tužilaštva za određivanje pritvora niti dokaze dostavljene uz prijedlog. Nakon dostavljanja prijedloga, dana 27.04.2013. godine održana je javna sjednica na kojoj je sudija za prethodni postupak (dežurni sudija) saslušao sve strane i zatražio dodatna obrazloženja. Samo čitanje odluke Ustavnog suda napisane na 33 strane kod prosječnog čitaoca oduzima 20-25 minuta, a preslušavanje snimka sjednice traje 3 i pol sata. S obzirom da je već oko 21:00 sat iz Suda BiH otišla naredba za puštanje na slobodu osumnjičenih, Tužilaštvo postavlja pitanje šta je to Sud BiH preispitao? Preispitivanje odluke na način na koji ju je „preispitala“ sudija za prethodni postupak mogao je vršiti samo onaj sudija koji je donio prvobitno rješenje; dok je novi sudija morao potrošiti više vremena kako bi se upoznao sa dokazima, iste analizirao i potom u svojoj odluci obrazložio šta smatra dokazanim a šta ne.
16. Standarde za postojanje osnovane sumnje, Ustavni sud pravilno navodi, međutim upitno je da li je Ustavni sud imao dovoljno dokaza na raspolaganju, a ukoliko jeste evidentno je da Ustavni sud nije cijenio ni ulazio u sadržaj dokaza pribavljenih posebnom istražnom radnjom. U Odluci su komentarisani samo dijelovi iskaza svjedoka, koji nisu upoređivani sa dokazima dobijenim na osnovu posebnih istražnih radnji, na koji način bi izjave svjedoka bile potkrijepljene. Ustavni sud nije to radio jer to izlazi iz okvira djelovanja Ustavnog suda, na taj način jasno iskazujući svoj stav da je analiza dokaza dužnost Suda BiH. Stoga, Sud BiH nije mogao donijeti rješenje od tri stranice, isključivo se pozivajući (i to pogrešno) na odluku Ustavnog suda za odbijanje prijedloga Tužilaštva, nego je morao analizirati svaki dokaz pojedinačno i u međusobnoj vezi na način kako će to Tužilaštvo dalje u tekstu detaljno obrazložiti, nakon kojeg obrazloženja svaki objektivni posmatrač, nakon i površnog čitanja, može izvesti samo jedan zaključak, zaključak o postojanju osnovane sumnje da je krivično djelo počinjeno od strane osumnjičenih, a sve u skladu sa

uspostavljenim standardima Evropskog suda za ljudska prava i uspostavljenim standardima Ustavnog suda Bosne i Hercegovine.

Ocjena dokaza koji potvrđuju postojanje osnovane sumnje kao obrazloženje žalbenog navoda o pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju iz člana 299. ZKP BiH

17. Tužilaštvo BiH tereti osumnjičenog Budimir Živka i druge da su počinili krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 250. stav 2. odnosno stav 3. KZ BiH u vezi sa krivičnim djelom Organizirani kriminal iz člana 342. stav 2. odnosno stav 3. KZ FBiH, a sve u vezi sa krivičnim djelom Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. KZ FBiH i krivičnim djelom Primanje dara i drugih oblika koristi iz člana 380. stav 1. KZ FBiH, krivičnim djelom Protuzakonito posredovanje iz člana 382. stav 2. u vezi sa stavom 3., krivičnim djelom Davanje dara i drugih oblika koristi iz člana 381. stav 1. KZ FBiH.

Pomilovanje Hadžić Mersedada zvanog "Švicarac" i Elvis Hodžić

18. Tokom provođenja posebnih istražnih radnji protiv ██████████, došlo se do saznanja da je isti bio u posjeti u KPZ Zenica kod Mersedada Hadžića, a nakon te posjete isto lice je bilo u kontaktu sa suprugom Hadžić Mersedada, Jelenom, koju je obavijestio da se ne brine i da će njen suprug Mersed brzo biti pušten jer je "on završio sve sa glavnim". Ubrzo nakon ove posjete, došlo je do pomilovanja Mersedada Hadžića, a bitno je napomenuti da ██████████ živi u Zagrebu (dokaz 1: službena zabilješka MUP RS sa sadržajem navedene komunikacije od 18.02.2013. godine).
19. Dana 04.04.2013. godine, došlo je do sastanka Barišić Petra, Kulovac Armina, ██████████ i Kulosman Sauda. Razlog za održavanje ovog sastanka je bilo "sređivanje" pomilovanja za Kulovac Admira, brata osumnjičenog Kulovac Armina. Međutim, ovaj sastanak čiji cijeli tok je sniman, provođenjem posebne istražne radnje, potvrdio je i prethodno dobijeno saznanje da je pomilovanje Mirse „Švicarca“ završio Živko Budimir sa jednim svojim prijateljem iz Zagreba. Naime, iz dokaza broj 2 (Izvještaj o postupanju od 07.04.2013. godine), proizilazi da je ██████████ pitao Barišić Petra kako su završeni Elvis Hodžić i Mirso „Švicarac“, a Barišić Petar mu je odgovorio: „*Ne znamo se dugo, ali molim te, dakle, ja ne poznajem lično Mirsu Švicarca i to pomilovanje nije išlo preko mene, ali znam da mu je Živko dao pomilovanje na zamolbu jednog čovjeka iz Zagreba, kojeg Živko nije mogao odbiti.*“ Nadalje, u istom razgovoru, Petar Barišić navodi da je u Sarajevu postojala glasina da je „Švicarac“ pomilovanje platio 40.000 eura, o čemu je Živko dobio informaciju od ██████████, zbog čega je otišao u Zagreb i uz posredovanje svog prijatelja ██████████ navedenu glasinu raspravio sa Mirsom „Švicarcem“.
20. Istom prilikom, Petar je objasnio kako je pomilovanje Hodžić Elvisa sredio preko boračkih udruženja, a Kulosman i ██████████ su se ismijavali sa Elvisovim statusom borca jer je za vrijeme rata Elvis bio dijete i nalazio se u Njemačkoj.

21. Činjenica da je Ministar pravde FBiH zahtijevao od Komisije za pomilovanja da izmijene negativnu preporuku za djelimično pomilovanje Hodžić Mersedaa, ni na koji način ne ekskulpira osumnjičenog Budimira, upravo zbog njegovog ustavnog ovlaštenja da donosi odluke o pomilovanju bez obzira na stav Komisije. Međutim, ova činjenica daje osnov Tužilaštvu za usmjeravanje istrage i u drugim pravcima.
22. Na istom sastanku 04.04.2013. godine, Petar razgovara sa [REDACTED] o kladionicama Millenium, koje je zatvorila poreska uprava, a razgovor na tu temu se spominje i u komunikaciji Budimir Živka sa Barišić Petrom, kada Barišić objašnjava Živku da je na sastanku „znaš ono Millenium“ i kada mu govori da je „Anto letva i da će biti na kafu“ (dokaz broj 3- Izvještaj o postupanju broj 24- komunikacija broj 1, 7. strana, meta 20).
23. Ono što je bitno, i što uspostavlja vezu u postupanju osumnjičenih, jeste činjenica da Petar Barišić nakon završenog sastanka, u 17:21 poziva Budimir Živka i govori mu sljedeće: „Mi smo dogovorili, još mislim da ćemo nešto uspjati za Činu dogovoriti ali bez Ante, bez ikoga.“ A kada je Budimir potvrdio ove riječi sa „Aha, dobro, dobro“, Barišić je odgovorio: „Ja ću u ponedjeljak imati, da imamo mi sebi za kafe fino.“ Ova komunikacija u direktnoj je vezi sa izjavom svjedoka [REDACTED] i osumnjičenog Kulovac Armina, čije su izjave na ovaj način potkrijepljene provedenim istražnim radnjama i potvrđene kao istinite. Navod Barišić Petra da će u ponedjeljak imati „za kafu“, a razgovor se desio 04.04.2013. godine, je također potkrijepljen dokazima iz kojih proizilazi da je Kulovac Armin žiralnim putem uplatio iznos od 7000 KM na račun [REDACTED] u Unicredit banci u Posušju. Tu uplatu potvrdio je Kulovac Armin, Unicredit banka, [REDACTED] i [REDACTED]. To znači da su izjave svjedoka, potkrijepljene materijalnim dokazima pa se pa se nesumnjivo da zaključiti da je Barišić Petar zaista preuzeo novac od [REDACTED] za koji prethodno obavještava Budimir Živka da „imamo mi sebi za kafe“ pa se može pouzdano tvrditi da je Barišić novac podijelio sa Budimir Živkom.

Pomilovanje Mikić Alena

24. Dana 19.02.2013. godine, Budimir Živka pozvao je telefonom [REDACTED], hrvatski general koji živi u Mostaru, moleći ga da mu završi pomilovanje Mikić Alena, jer ga je tako molio Mikićev otac (komunikacija 1717). U narednoj komunikaciji, Budimir zove pripravnicu [REDACTED] i provjerava predmet Alen Mikić, a ona mu kaže da ima ime zapisano na ceduljici, iako predmet još nije stigao. Dana 13.03.2013. godine, pomilovan je Mikić Alen (dokaz broj 9- odluka o pomilovanju). Ove komunikacije su evidentirane u Izvještaju broj 10 od 20.02.2013. godine (dokaz broj 12).

Pomilovanje Memić Dževde

25. Dana 30.01.2013. godine, Budimir Živko razgovara sa članom predsjedništva svoje nove stranke, [REDACTED] iz Čitluka, koji traži od Živka pomilovanje osobe koja je njegovoj ženi posuđivala pare i stavlja mu do znanja da je razgovarao sa [REDACTED] ([REDACTED], pripravnica Budimir Živka). Ovaj razgovor iz Izvještaja o postupanju broj 5 od 02.02.2013. (dokaz broj 7), je u direktnoj vezi sa naknadnim kontaktom od 12.02., broj komunikacije 1112, kada je [REDACTED]

█████ poslao SMS Budimiru sa tekstom „Dževdo Memić za pomilovanje. Zahtjev je u tvojoj ured stigao 28.01.2013. godine“. Dana 20.02.2013. godine; Budimir prima novi SMS od ██████████, u kojem ga isti pita da li je potpisao pomilovanje Memić Dževde. (Izveštaj broj 10 od 20.02.2013. godine- dokaz broj 12). Inače, Dževdo Memić osuđen je za prevaru i izrečena mu je uvjetna osuda pod prijetnjom opozivom ukoliko ne obešteti oštećenog. Nakon što mu je opozvana uvjetna osuda, Budimir ga je pomilovao (vidjeti Naredbu o sprovođenju istrage, pomilovanje Memić Dževde odlukom od 19.02.2013. godine, 7 dana nakon ovog razgovora), a oštećena nikada nije obeštećena (Izveštaj o postupanju broj 8 od 12.02.2013. godine- dokaz broj 10).

Pomilovanje Kulovac Admira i Karić Adija

26. Provođenjem posebne istražne radnje, zadokumentovan je veliki broj razgovora koje se odnose na pomilovanja.
27. Dana 08.01.2013. godine, u komunikaciji broj 7, Kulosman Saud razgovara sa osobom koja koristi broj telefona ██████████, i tom prilikom mu ta osoba govori da bi „Adi trebao biti gotov sutra, kao i onaj drugi.“ Dana 10.01.2013. godine, svjedok ██████████ u komunikaciji broj 54 pokušava nabaviti broj Jurčević Ivana. Ove komunikacije zadokumentovane su u Izveštaju o postupanju od 17.01.2013. godine (dokaz broj 4). U razgovoru od 24.01., Jurčević Ivan u razgovoru broj 69 sa nepoznatom osobom, spominje Živka. Ova komunikacija dokumentovana je u Izveštaju o postupanju broj 3 od 25.01.2013. godine. (dokaz broj 5).
28. U nastavku komunikacije, Kulosman Saud, dana 25.01., razgovara sa šefom kabineta Predsjednika Federacije, ██████████ (broj ██████████ Mobilni telefon oduzet po potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta koja se nalazi u prilogu). U tom razgovoru, Saud govori o „malom Adiju kojeg treba riješiti kao i još nekoga“. ██████████ mu odgovara da mu treba još 1000 KM. Odmah potom, Saud sa drugog broja telefona u komunikaciji 362 o navedenom obavještava svoju ženu. Tog 25.01., u komunikaciji 291, Barišić Petar i Živko Budimir razgovaraju kako Budimir treba potpisati „ono“. A „ona džukela će doći u ponedjeljak; jedan dio je digao, a drugi će u ponedjeljak“ (ove komunikacije su zadokumentovane u Izveštaju o postupanju broj 6 od 28.01.2013. godine- dokaz broj 6).
29. Dana 10.02.2013. godine, Budimir prima SMS od Kulosman Sauda, koji se u poruci tako i potpisuje, uz navod „Uvijek Vaš prijatelj do kraja života bez mita i korupcije“.
30. U daljim komunikacijama, Saud Kulosman razgovara sa svojim sinom koji je prijatelj Karić Adija i sin ga 12.02.2013. godine obavještava da Adi mora na izdržavanje kazne zatvora. Navdena komunikacije sastavni je dio Izveštaja broj 9 od 18.02.2013. godine (dokaz broj 11)
31. U nastavku provođenja posebne istražne radnje, u periodu od 04.-06.02.2013. godine (komunikacije 1104, 1107, 1123, 1138) evidentirani su kontakti između ██████████ i taksiste, iz kojih kontakata proizilazi da osoba koju on naziva „Amerikanac“ (Armin Kulovac)

sređuje pomilovanje. U isto vrijeme, Ivan Jurčević komunicira sa Kulosman Saudom i u komunikacijama 754 i 778 razgovaraju o pomilovanju Karić Adija i druge osobe, a koje komunikacije se dešavaju 05.02.2013. godine. Ovi razgovori navedeni su u izvještaju broj 6 od 06.02.2013. godine (dokaz broj 13).

32. Ovi razgovori u cijelosti potkrepljuju iskaze svjedoka [REDACTED] (dokaz broj 14) i [REDACTED] (dokaz broj 15), osumnjičenog Kulovac Armina (u kojem iskazu priznaje izvršenje krivičnog djela; dokaz broj 16), kao i prethodno opisani dokaz broj 2.
33. U izvještaju broj 7 od 10.02.2013. godine (dokaz broj 17), zadokumentovane su komunikacije Kulosman Sauda i Barišić Petra, i to komunikacije broj 1159, 1164, 1165, a iz kojih proizilazi da ova dva osumnjičena međusobno razmijenjuju novac. Komunikacije se dešavaju 07.02.2013. godine.
34. U izvještaju broj 11 od 25.02.2013. godine (dokaz broj 18), Saud Kulosman razgovara sa Kulovac Arminom u vrijeme dok se Armin nalazi u SAD-u i obećava mu da će „*biti gotovo u martu*“ (odnosi se na pomilovanje Arminovog brata). Komunikacija između njih dvojice dešava se u periodu od 23.-25.02.2013. godine. Dana 25.02.2013. godine, Kulosman razgovara sa Jurčević Ivanom i pita ga „*ima li šta kod Predsjednika?*“ (komunikacija 2057) Vidjeti i Izvještaj o postupanju broj 20 od 18.03.2013. godine (dokaz broj 18a)
35. U izvještaju broj 13 od 04.03.2013. godine (dokaz broj 19), evidentiran je razgovor između Kulosman Sauda i Barišić Petra, u kojem Petar 28.02.2013. godine, u SMS poruci navodi „*Ovaj je bio vanka i da je došlo neće se raditi prije početka tjedna.*“ Saud mu odgovara „*Ok frend, vidimo se.*“ Termin „*ovaj je bio vanka*“ je objašnjenje Budimirovog službenog puta u SAD. Komunikacije nose oznake 1869 i 1870. Ovo je potkrijepljeno putnim nalogom izdatim Budimir Živku za putovanje u SAD.
36. Nekoliko dana kasnije u komunikaciji 1940, Ivan Jurčević pita Kulosman Sauda „*Ima li ista u Predsjedništvu?*“, a Saud mu odgovara „*E rek'o mi je ovaj sad, naredni tjedan.*“
37. U ovom periodu interesantne komunikacije ostvaruje i Živko Budimir, pa tako u komunikaciji 1867, Petar Barišić ga pita da li mu je uključen „*onaj*“, na šta Budimir odgovara da nije te da ga nazove kada bude u vezi. Petar mu govori da će ga „*pozvati sa nekog trećeg*“. Par minuta poslije, Petar mu govori da se na „*onaj drugi nikako ne javlja*“, a Budimir nakon provjere, govori Petru da ga nazove ponovo. Nedugo potom, Budimir sa svog telefona provjerava status drugog broja 063 356 907 i dobija informaciju da mu kartica nije aktivirana. Tog istog dana, njih dvojica su dogovorili sastanak na Stefanijinom šetalištu sa NN osobom, imena Franjo.
38. U izvještaju broj 14 od 06.03.2013. godine (dokaz broj 20), Ivan Jurčević razgovara sa Barišić Petrom i dogovaraju se da nešto mora biti gotovo do 8.marta (opaska: pomilovanje Kulovac Admira. Izjava Kulovac Armina dokaz broj 16), a Barišić objašnjava da bi „*trebalo biti gotovo i da se nakupilo 20-ak predmeta*“. Komunikacija se desila dana 06.03.2013. godine.

39. U tom istom periodu, Kulosman Saud razgovara sa svojim sinom o Karić Adiju (komunikacije 4413 i 4418) i sin mu govori da *zove i da pita kad će to biti*, te „*Zašto sam dao unaprijed pare?!*“. Isti dan, Saud razgovara sa NN osobom nadimka „Rizo“ (4483) i govori mu: „*Ovaj je prošao na Komisiji ali onaj još nije popisao, pa ću vidjeti šta je riješio onaj mali koji večeras dolazi iz Amerike.*“ Sutradan, Kulovac Armin, koji je došao iz Amerike, kontaktira Sauda i dogovaraju se da se vide (komunikacija 4754, 4755). Ovi razgovori su potkrijepljeni izjavama [REDACTED]. Kulovac Armina i Izvještajem o tajnom praćenju sa tonskim snimcima.
40. U izvještaju broj 16 od 14.03.2013. godine (dokaz broj 21), Saud Kulosman dana 12.03.2013. godine, ima komunikacije sa Barišić Petrom i Jurčević Ivanom (2313, 2319 i 2325). U ovim komunikacijama vidljivo je da Saud ima veći uticaj na Budmira od Jurčević Ivana.
41. Dana 06.03.2013. godine, Saud razgovara sa Karić Adijem i u razgovoru govore o Ivanu i skidanju sa spiska i produženju. Njihova komunikacija potkrijepljena je izjavom Jurčević Ivana od 26.04.2013. godine (dokaz broj 22).
42. Dana 07.03.2013. godine, Petar objašnjava Živku da je upravo izašao iz zatvora od Make i pita ga da li kod sebe ima drugi broj, a kada je dobio potvrdu da ima, rekao mu da ga nazove te mu je SMS-om poslao broj telefona 063 102 429. Ove komunikacije nose oznake 2451, 2459, 2560.
43. Dana 12.03.2013. godine, na mjeri se javlja novi broj telefona Budimir Živka 063 134 339, kada Barišić i Živko u komunikaciji 973, govore o zajedničkom putovanju u Krajinu.
44. U izvještaju broj 17 od 18.03.2013. godine (dokaz broj 23), tajnim snimanjem i praćenjem zadokumentovan je susret [REDACTED] i Kulovac Armina, u kojem dana 07.03.2013. godine razgovaraju o novčanim iznosima koje treba platiti za pomilovanje, a u kojem razgovoru se spominje iznos od 55.000,00 KM i 5.000,00 KM za sitne troškove. Sadržaje ovih komunikacija u svojim izjavama potvrdili su [REDACTED] i Kulovac.
45. Tajnim praćenjem zadokumentovan je i razgovor od 14.03.2013. godine (dokaz broj 24- Izvještaj o postupanju 18 od 18.03.2013. godine). [REDACTED] i Kulovac ponovo razgovaraju i govore o Jurčević Ivanu, Budimirovom savjetniku, Budimiru, i rokovima do kada treba biti gotovo pomilovanje. [REDACTED] govori da se Ivan zakačio zbog Ivanovog zeta u Kiseljaku i tokom tog susreta, [REDACTED] obavlja telefonski razgovor sa Budimirovim savjetnikom.
46. U izvještaju broj 19 od 22.03.2013. godine (dokaz broj 25), Saud Kulosman dana 14.03.2013. godine, kontaktira Ured Predsjednika Federacije, objašnjavajući tajnici da je tu ranije bio sa Barišićem. Dana 20.03., ponovo je kontaktirao Ured Predsjednika i dogovarao sastanak. Tog 20.03., Petar Barišić ima komunikacije koje ukazuju da Barišić ima velikih problema sa dugovima (komunikacija 542).
47. U izvještaju broj 21 od 27.03.2013. godine (dokaz broj 26), zabilježene su komunikacije 27 i 29 u kojima [REDACTED] šalje novi broj telefona Barišić Petru za koji naglašava da je „čist“. Taj isti dan, Barišić i [REDACTED] u komunikaciji 40 i 42, opširno i detaljno, dogovaraju uplatu mita za

pomilovanje Kulovac Admira, pri čemu se vidi da dio novca treba biti uplaćen prije pomilovanja. U Komunikaciji od 27.03., [REDAKTIRANO] kaže: „Vidi prijatelju, tebi je 20 karti, čeka, nije problem, uplatiti ćemo 7 kome treba.“ U daljem toku opširnog razgovora u kojem objašnjava da njegov prijatelj mora u banku jer mu je sav novac u dolarima, Barišić govori da je to u redu. [REDAKTIRANO] ga pita: „Jel' imamo garanciju da će biti završeno?“, a Barišić kaže da je „on garancija.“ U komunikaciji 48 i 50, Petar šalje [REDAKTIRANO] SMS poruku: „[REDAKTIRANO], Unicredit bank, [REDAKTIRANO]“

48. U tom istom periodu, Barišić komunicira i sa [REDAKTIRANO], govoreći mu da mu neko iz Sarajeva treba nešto uplatiti, zbog čega mu traži broj računa na koji bi pare legle, a [REDAKTIRANO] mu pošalje SMS: „[REDAKTIRANO]“, sa brojem računa. Ove komunikacije su potvrdili svjedoci [REDAKTIRANO] (dokaz broj 27), [REDAKTIRANO] (dokaz broj 28), osumnjičeni Armin Kulovac, te uplatnice iz Unicredit banke (dokaz broj 29)
49. U ovo isto vrijeme, Ivan Jurčević kontaktira direktora rudnika uglja u Bugojnu, za sada identifikovan kao [REDAKTIRANO], i dogovara s njim odlazak kod Budimira. Navedno je u vezi sa pomilovanjem Karić Adija, što proizilazi iz naknadnih komunikacija.
50. U izvještaju broj 22 od 01.04.2013. godine (dokaz broj 30), zabilježena je komunikacija od 27.03. (broj 52) u kojoj Petar Barišić i Saud Kulosman razgovaraju o Kulovcu, Kadiću i Hodžiću, koji je pomilovan. U komunikaciji broj 173, od 29.03., Saud i Jurčević razgovaraju tome kako je Adi riješen te da treba odmah riješiti „i onog drugog“. Saud ponovo razgovara sa Ivanom dana 29.03., i Ivan mu govori: „Besko (opaska: [REDAKTIRANO] Bugojno) je završio ono kod Živka.“, a Saud pita: „Jel' za onoga?, a Jurčević potvrđuje. Saud potom govori: „Pitaj ga jel' za Kulovca.“ Za to vrijeme, tačnije 28. i 29.03., Barišić Petar obavlja niz razgovora, pokušavajući doći u posjed novca koji je uplatio Kulovac Armin, jer su zbog Velikog petka imali problema sa poslovnicom banke u Posušju, te su novac podigli u Mostaru. U svrhu podizanja novca, Barišić razgovara sa [REDAKTIRANO] iz Unicredit banke i sa [REDAKTIRANO] o isplati nagrade [REDAKTIRANO] zbog naveden usluge. Ove komunikacije potvrđene su i izjavama [REDAKTIRANO] i [REDAKTIRANO], a i objektivnim dokazima, te izvještajem o tajnom praćenju broj 23 od 06.04.2013. godine (dokaz broj 31), kada su [REDAKTIRANO] i Kulovac zajedno razgovarali sa Barišićem u vrijeme uplate novca.
51. U izvještaju broj 26 od 24.04.2013. godine (dokaz broj 32), koji se odnosi na period nakon što je Barišić primio novac, isti stupa u direktne kontakte sa Kulovac Arminom te 08.04.2013. godine objašnjava da „mu je završio što je obećao i da je to sutra na stolu.“
52. U izvještaju broj 27 od 24.04.2013. godine (dokaz broj 34), zadokumentovane su komunikacije 1285 i 2227, u kojima Barišić objašnjava Kulovcu da pomilovanje ne može biti gotovo prije kraja maja i da mu oni mogu vratiti pare ako želi.
53. Saud Kulosman, u periodu od 08.04. do 22.04., u više komunikacija provjerava da li je Petar dao neki papirić, što naposljetku i dovodi do kontakta Kulosman Sauda sa Budimir Živkom i njegove posjete Uredu Predsjednika, a što proizilazi iz razgovora Budimirove tajnice, koja je tom

prilikom koristila Budimirov mobitel, i koja mu ugovara sastanak za 23.04. (komunikacija 4399). Nakon ovoga, istog dana, Budimir je pozvao Ćorić Miru i tražio od nje da dođe u Sarajevo kako bi se sastala sa jednim čovjekom po Budimirovoj preporuci. Plan je bio da taj čovjek nazove Miru i pozove se na Živka (komunikacija 4423), što se i desilo. Isti dan Saud je pozvao Miru i rekao joj da mu je šef dao njen broj telefona, te su se u dva razgovora (komunikacija 834 i 852) dogovorili da se vide u kafiću „Segafredo“ na platou Skenderije. Nakon ovog susreta, na kojem je prisustvovao i Halilović Hidajet, Mira Ćorić obavijestila je Živka da je „gotovo“, na šta je on odgovorio „Jel' je?“, ona je rekla „Je, je...evo ti prijatelja.“ Kulosman se zahvalio riječima: „Šefe, hvala puno“. Komunikacija je potvrđena izjavom Ćorić Mire (dokaz broj 33). Ono što povezuje pomilovanje Karić Adija sa navedenim događajem je presuda protiv Karić Adija, koju je Mira Ćorić imala kod sebe, a koja joj je oduzeta (potvrda o privremenom oduzimanju predmeta). Prisustvo Halilović Hidajeta je bilo neophodno zbog njegove dužnosti predsjednika Komisije za pomilovanja.

Pomilovanje Dovođa Ilije

54. U izvještaju- dokaz broj 16 zabilježene su i nove komunikacije Budimira sa Barišićem, u kojima Petar objašnjava Živku: „Molim te, znaš onog Bosanca što smo razgovarali, onog sa „I“?“, a Budimir odgovara: „Znam, bio sam jučer sa njegovima.“, na šta Petar odgovara: „Molim te drugačije...kod njih je to zavedeno tamo..kod nas se vrati, valjat će ti ti momci za sve što radiš i misliš raditi.“, a Živko potvrđuje riječima: „Dobro, sve znam.“, uz dalje Petrovo objašnjenje: „Jer ovamo ti s ovima s kojima si, od njih nema ništa. Svi gledaju samo kako da te...jer si svima smetnja. I onima na sjeveru našem, i ovima ovdje, i svima.“ Ova komunikacija desila se 06.03.2013. godine, a Živko Budimir je 13.03.2013. godine pomilovao Iliju Dovođa iz Travnik. (Vidjeti Naredbu o sprovođenju istrage).

Ostala pomilovanja

55. U daljim razgovorima, Budimir stupa u komunikaciju dana 11.02.2013. godine sa [REDACTED], stranačkim dužnosnikom, koji je kasnije urgirao za pomilovanje (vidjeti dostavljene urgencije- dokaz 8). Ovaj razgovor se desio 11.02., nakon čega je u komunikaciji broj 1050, Budimir rekao Barišiću da je ostavio Vinku da nešto potpiše umjesto njega.
56. Dana 13.02., [REDACTED], dobio je SMS „Nijaz Velagić, tu mu je pomilovanje, ima preporuku.“ Sutradan u razgovoru sa istim pošiljaocem SMS-a, [REDACTED] ga kritikuje riječima: „Neću bolan telefonom. Ono što si jučer govorio, neću telefonom.“ (dokaz broj 11)
57. U dokazu broj 2, Barišić Petar objašnjava i predmet pomilovanja Orić Nasera, i u svojoj komunikaciji na sastanku, prisutni povezuju sa predmetima pomilovanja i Jurčević Ivana.
58. Dana 03.03.2013. godine, nepoznata osoba s područja Tuzle šifrovano objašnjava Budimiru potrebu za pomilovanjem izvjesne žene čiji identitet je poznat Budimiru i nekog Zelenovića iz Bijeljine (dokaz broj 19)

59. Dana 06.03.2013. godine, u komunikaciji 2428, Živko Budimir ponovo razgovara sa istom nepoznatom osobom o ženi koju treba pomilovati. (dokaz broj 20)
60. Sve navedene komunikacije opisane su u izvještajima, pri čemu su nosioci komunikacija označeni kao meta 1 do meta 20. Identitet meta pobrojan je u aktu od 27.04.2013. godine (dokaz broj 35).
61. Iz ovih dokaza, proizilaze koruptivni elementi te izvršenje krivičnog djela primanje dara i drugih oblika koristi, protuzakonito posredovanje i djelimično krivično djelo zloupotreba položaja ili ovlaštenja. Ovi dokazi u cijelosti su bili dovoljni za izvršenje pretresa a potom i lišenje slobode, zbog sumnje na izvršenje krivičnog djela. U pretresima su pronađeni snažni dokazi koji potkrepljuju osnovanu sumnju.
62. Od Budimir Živka je oduzeto više telefona koji su bili na mjeri te novac u iznosu od 5.900,00 KM, za koji iznos osnovano sumnjamo da je uplatio Kulosman Saud lično Budimir Živku dana 23.04.2013. godine u Kabinetu Budimir Živka oko 16:00 sati, nakon čega je Budimir organizovao sastanak Mire Ćorić, Kulosman Sauda i Halilović Hidajeta na ime pomilovanja Karić Adija. A da je to izgledno pokazuje i ovaj oduzeti iznos koji je približan u oba slučaja (pomilovanje Kulovac-Karić) pa se da zaključiti da je to uobičajeni iznos avansa, u zavisnosti od visine kazne na koju je osoba koja traži pomilovanje osuđena. Prilikom pretresa kabineta Budimir Živka, u pošti pripremljenoj za rad, nalazio se spis Kulovac Admir (dokaz broj 40). Također, prilikom pretresa su izuzeti svi predmeti pomilovanja koji su se nalazili u Uredu, na za to predviđenim mjestima. Svi ovi dokazi su pobrojani u 5 potvrda o privremenom oduzimanju predmeta (dokaz broj 36), a svi oduzeti predmeti odmah su predati Sudu i Sud je tim dokazima raspolagao u vrijeme donošenja odluke o određivanju pritvora (potvrde o privremenom oduzimanju predmeta- dokaz broj 41). Među tim predmetima, pronađeni su spiskovi urgencija (dokaz 37) sa naznakama ko su osobe koje urgiraju za pojedina osuđena lica. Iz ovih dokaza je vidljivo da je Barišić Petar puno puta urgirao za brojne osobe, da je za Mehu Ibriševića i Orić Naseru urgirao [REDACTED]. Urgencija ima više od 100, a koje su pozitivno riješene.
63. Ustavni sud BiH u Odluci ukazuje da se krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. KZ FBiH može izvršiti na tri načina: „iskorištavanjem službenog položaja ili ovlaštenja, prekoračenjem granica službenog ovlaštenja i nevršenjem dužnosti. Pri tome se kod iskorištavanja službenog položaja radi o tome da se službena osoba u vršenju svojih ovlasti ne rukovodi interesima službe, već odluke zasniva na svom ili tuđem interesu, pa iako djeluje u okviru svojih službenih ovlaštenja, zloupotrebljava ih. Dalje, prekoračenje granica službenog položaja postoji kada ovlašteno lice postupa izvan svojih ovlaštenja i izvan svoje stvarne nadležnosti ili postupa bez prethodnog odobrenja ili saglasnosti drugog službenog lica, a koja je u datom slučaju neophodna. Treći oblik izvršenja ovog krivičnog djela, neizvršenje službenih dužnosti, postoji kada službeno lice propusti da izvrši svoju službenu dužnost koju je dužno vršiti, ili ako svoju službenu dužnost vrši samo formalno, ali ne i materijalno. Ovo krivično djelo se smatra dovršenim kada je nekom od navedenih radnji pribavljena sebi ili drugom neka korist, ako je drugome nanesena šteta ili ako je teže povrijeđeno pravo drugoga. Radnja izvršenja krivičnog djela Primanje dara i drugih oblika koristi iz člana 380. stav 1. KZ FBiH se sastoji u

zahtijevanju ili primanju poklona ili neke druge koristi, zatim u primanju obećanja poklona i u primanju obećanja kakve druge koristi.” (paragraf 56. Odluke)

64. Veza između radnji osumnjičenog i obilježja krivičnih djela za koja se tereti se ogleda u sljedećem:
65. Dosadašnji tok istrage pokazao je da su odluke o pomilovanju koje je donosio Budimir Živko donošene na način da je Budimir grubo kršio odredbe Zakona o pomilovanju F BiH pri čemu je bio potpuno svjestan kršenja tih odredbi i nakon što je bio upozoren na kršenje odredbi i to članova 2. i 3. navednog Zakona, ali i člana 6. istog Zakona, Budimir je nastavljao donositi nezakonite odluke iz njemu poznatih razloga i motiva.
66. Iako Ustav Federacije BiH daje isključivo ovlaštenje predsjedniku Federacije da donosi odluke o pomilovanju osuđenih lica, to ni u kom slučaju ne znači da u procesu donošenja odluka predsjednik ima pravo da krši zakone, između ostalih Zakon o pomilovanju i Krivični zakon FBiH. Njegova odgovornost je utoliko veća jer, uz uslov da su ispunjene zakonske pretpostavke za pomilovanje određenog osuđenog lica, on ima diskreciono pravo pri donošenju odluke, vodeći se isključivo interesima službe i svojom savješću, pravičnošću, interesima društva i interesima žrtava.
67. Iz dokaza, dalje u tekstu detaljno obrazloženih, proizilazi da je on svoje odluke donosio svjestan da krši zakon; na osnovu urgencija, pribavljajući na taj način sebi i drugima korist; i nakon obećane i/ili primljene imovinske koristi. Tužilaštvo stoga smatra da argumenti na kojima odbrana uporno insistira a odnose se na ustavno ovlaštenje predsjednika da daje pomilovanja, postaju neutemeljeni u svjetlu svih okolnosti i motiva kojima se osumnjičeni Budimir vodio prilikom donošenja odluka o pomilovanju. Jer zacijelo Ustav FBiH ne amnestira predsjednika od zloupotrebe ovlasti koliko god ta ovlaštenja bila široko postavljena. Živko Budimir se u vršenju svojih ovlasti nije rukovodio interesima službe, već je odluke zasnivao na svom i/ili tuđem interesu, na taj način zloupotrebljavajući svoja ovlaštenja.
68. Jedan od interesa kojim se vodio osumnjičeni bilo je i davanje pomilovanja onim osuđenima od kojih je Budimir očekivao zaštitu u budućnosti (vidjeti iskaz ██████████ - dokaz broj 8); Meho Ibrišević, jedan od pomilovanih, je osnivač Budimirove stranke.
69. U sefu kod Budimira pronađene su odluke na kojima je Budimir rukom dopisao ko je urgirao za osuđenike potom pomilovane (dokaz broj 38). Pri tome su kao osobe koje su urgirale navedeni Petar Barišić, NN osobe Marko i Zvonko, Stanko Primorac zvaní Čane, Berislav Elez, a za Mikić Alena, za kojeg je telefonom urgirao ██████████, Živko nije napravio zabilješku, ali je donio pozitivnu odluku, koju je čuvao u svom sefu.
70. Na radnom stolu Predsjednika, nađeno je još zabilješki sa urgencijama Stanka Primorca, izvjesnog Marka, osobe sa navodom „predsjednik“ (dokaz broj 39).

71. Prilikom pretresa Budimirove kuće u Mostaru, također su pronađene urgencije, između ostalih za Vašiček Damira (pomilovan; vidjeti Naredbu o sprovođenju istrage) te izvještaj o molbi za pomilovanje Mikić Alena. Prilikom pretresa, kod Budimirove pripravnice, nađen je spisak osoba koje ne smiju biti pomilovane ni u kom slučaju (dokaz broj 42), što ne bi bilo sporno da taj isti spisak nije pronađen i u vozilu Budimir Živka, iz kojeg se vidi da je zahtjev da određena lica ne budu pomilovana postavio član predsjedništva novoosnovane stranke Edib Bubić iz Olova (dokaz broj 43).
72. U pretresu Kabineta pronađen je i spisak osnivača Stranke pravde i pomirenja, među kojima su između ostalih i pomilovane osobe, pod rednim brojem 89 (Meho Ibrišević, višestruki ubojica iz rata). (dokaz broj 44)
73. Šta nam govore ove urgencije? Govore nam to da se Budimir prilikom donošenja odluka nije rukovodio zakonom i Ustavom; da je odluke o pomilovanjima donosio zbog vlastitog interesa, korupcije, urgencija i molbi svojih saradnika, ratnih drugova, stranačkih kolega, koalicijskih partnera itd., a da se nije rukovodio interesima osuđenih osoba koje zaslužuju pomilovanje. Iz navedenog proizilazi da se rukovodio svojim i tuđim interesima, a ne interesima svoje službe, te da mu je cilj bio da on ili neko drugi stekne protupravnu imovinsku korist ili neku drugu korist. Opisano ispunjava sva obilježja krivičnog djela Zlopupotreba položaja ili ovlaštenja.
74. Ono što ostaje kao pitanje je koja to pravila službe postupajući na ovaj način, Budimir krši, jer neophodno je prilikom izvršenja tog krivičnog djela da osmnjčeni krši neki zakon ili propis.
75. U jednom dijelu Odluke, Ustavni sud je cijenio i razmatrao da li je Zakon o pomilovanju F BiH u skladu sa Ustavom Federacije i ne može se smatrati da je utvrdio neustavanost Zakona u odnosu na Ustav Federacije, jer samo razmatranje ne predstavlja odluku. Mora se konstatovati da je za ocjenu ustavnosti federalnih zakona ovlašten samo Ustavni sud Federacije. Ustavni sud BiH može jedino razmatrati pitanje ustavnosti odredbi zakona u entitetima ukoliko su u sukobu sa Ustavom BiH. Nadalje, obaveza konsultacije je zakonom propisana obaveza o kojoj je svoje mišljenje dao Ustavni sud Federacije, smatrajući član 2. članom koji odražava duh Ustava o konstitutivnosti naroda. Naime, ovaj član je „smetao“ i Borjani Krišto, bivšoj predsjednici Federacije, koja je podnijela apelaciju Ustavnom sudu a radi ocjene ustavnosti člana 2., o čemu je Ustavni sud zauzeo naprijed navedeni stav da je član 2. u skladu sa Ustavom, odnosno da je konsultacija Predsjednika sa potpredsjednicima obavezna.
76. Bez obzira na iskazani stav Ustavnog suda BiH- da kršenje člana 2. Zakona o pomilovanju-konsultacija sa potpredsjednicima, ne dovodi do krivične odgovornosti, već političke, koji stav bi bio pravilan da kršenje nije višestruko ponavljano i da nisu nastupile višestruke posljedice te da kršenje tog člana nije u direktnoj vezi sa motivom izvršenja pomilovanja. Budimir se ne konsultuje sa potpredsjednicima kako ga potpredsjednici ne bi ometali pri izvršenju krivičnog djela jer on svjesno ulazi u nezakonitost.
77. On pored člana 2. koji je prekršio u svim slučajevima pomilovanja; krši i član 3. Zakona o pomilovanju, donoseći dva puta odluku o pomilovanju u istom predmetu. To je uradio u

predmetima Vikalo Hazima, Delimustafić Alije i drugih. Bio je svjestan protuzakonitosti tog postupka, jer je bio upozoren od strane Komisije za pomilovanja, a to je konstatovano u spisu koji se nalazio među oduzetim predmetima u sudu u vrijeme kada je određivan pritvor. Također, Budimir je više puta prekršio član 6. Zakona o pomilovanju te izricao uvjetne osude u slučajevima kada to nije bilo moguće, kao u slučaju Subašić Maria. Sud je imao mogućnost uvida u predmete pomilovanja navedene trojice osuđenika, a koji predmeti su se nalazili među oduzetim predmetima dostavljenim sudu (dokazi broj 45, 46, 47).

78. Stoga, izjave Kebo Mirsada i Pudarić Svetozara ne treba zanemarivati, jer razlog zašto oni insistiraju na poštivanju člana 2. je upravo njihova sumnja da Budimir vrši krivično djelo prilikom davanja pomilovanja, a on im to ne omogućava. (dokazi broj 48 i 49)
79. U kojem segmentu Tužilaštvo vidi elemente kriminalnog organizovanja? Budimir Živko ima, u smislu dužnosti koju obavlja, visoku političku poziciju i šef je izvršne vlasti jednog entiteta. Budući da je na takvom položaju, njemu je potčinjen veliki broj osoba. On je također general Hrvatske vojske i naglašeno se bavi pitanjima vezanim za boračku populaciju. On u izvršenje krivičnog djela uključuje svog savjetnika za boračka pitanja Barišić Petra, a Petar Barišić dalje u izvršenje krivičnog djela uključuje posrednike, njegove i Budimirove saradnike, iz boračkih udruženja HVIDRA i JOB, Jurčević Ivana i Kulosman Sauda. Mira Ćorić, također osumnjičena, je Budimirova ratna saradnica. Osoba koja organizuje i svima ostalima dodjeljuje zadatke je Živko Budimir. Takvo stanje stvari u potpunosti proizilazi iz provedenih dokaza. Drugi izvršioc i krivičnih djela, poput Halilović Hidajeta, su saradnici koji krivično djelo vrše za svoj račun, a koji su organizatoru grupe Budimiru neophodni kako bi stvorili preduvjete za lakše počinjenje krivičnog djela. U sastavu grupe imamo više od tri osobe, grupa djeluje kroz duži vremenski period- gotovo dvije godine, postoji hijerarhija odnosno zna se ko je kome potčinjen, uloge i zadaci su podijeljeni i razgraničeni, krivično djelo ima međunarodni element jer osobe koje naručuju pomilovanje nisu samo iz BiH (██████████ i ██████████), članovi grupe čine različita krivična djela i stalno ih ponavljaju. Ove činjenice pokazuju elemente organizovanog kriminala i to prema međunarodnim standardima, koji su potpuno ispoštovani. Postoje i drugi elementi, ali ih nije neophodno navoditi.
80. Ovakvo stanje stvari je u cijelosti egzistiralo u vrijeme kada je Sud donosio odluku o pritvoru, i sve navedene informacije i dokazi bili su na raspolaganju Sudu u vrijeme odlučivanja, ali ih Sud nije naveo u obrazloženju rješenja o određivanju pritvora kao ni u obrazloženju pobijanog. Dokazi su samo pobrojani, ali ne i dovoljno obrazloženi u rješenjima koja su ukinuta odlukom Ustavnog suda BiH.
81. S obzirom na datum kojeg je Sud odbio prijedlog Tužilaštva za određivanja pritvora i datum podnošenja ove žalbe, nemoguće je u žalbi ne istaći brojne dokaze koje je Tužilaštvo prikupilo nakon lišenja slobode a koji potkrepljuju tezu Tužilaštva i osnovanost istrage protiv Budimira i dr.
82. Odmah nakon pritvaranja Budimir Živka i dr. te nakon što je počela oštra medijska kampanja određenih medija, koji su stali u zaštitu Budimir Živka i koji su nesumnjivo uticali čak i na tok

ove istrage, Tužilaštvo je ispitalo u svojstvu svjedoka [REDACTED] (dokaz broj 50), koji se izjasnio na okolnost sastava Komisije za pomilovanja i njenog djelokruga djelovanja; ispitan je [REDACTED] (dokaz broj 51), pomoćnik Ministra pravde i predsjednik Komisije za uvjetni otpust, o njegovim kontaktima sa Kulosman Saudom i Jurčević Ivanom; u svojstvu svjedoka ispitani su djelatnici Ureda Predsjednika Federacije: [REDACTED]

[REDACTED] (dokaz broj 52-62) i iz njihovih izjava dobijene su informacije o načinu funkcionisanja Ureda Predsjednika te da poslove oko pomilovanja za Predsjednika obavlja [REDACTED], koja je objasnila na koji način je pripremala odluke za pomilovanje te da su joj naloge davali Budimir Živko i [REDACTED]. [REDACTED] je analizirala i rokovnik koji je od nje oduzet, u kojem je evidentirala, između ostalog, ko joj je izdavao naloge za pomilovanja te ko je za pomilovanja urgirao: [REDACTED] je urgirao za Memić Dževdu (u potpunosti se poklapa sa prethodno opisanim rezultatima posebne istražne radnje); Alen Mikić, za kojeg je [REDACTED] evidentirala da je pomilovanje naložio Predsjednik (nakon što je [REDACTED] urgirao za njega); pomilovanje Velagić Nijaza, Salamović Evelina i osobe prezimena Imamović, koja pomilovanja je tražio [REDACTED]. Također na [REDACTED] urgencije pomilovani su Mahir Čakarić i Srećko Mandić.

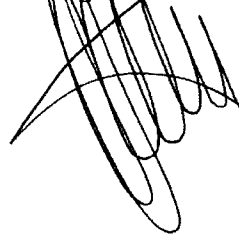
83. U daljem toku istrage saslušana je sekretarica Komisije za pomilovanje, [REDACTED] (dokaz broj 63), koja je objasnila način rada Komisije te kako je lično ukazala zaposlenima u Uredu predsjednika u slučaju pomilovanja Đozo Edina, kojeg je Budimir pomilovao dva puta, da je takvo pomilovanje u suprotnosti sa Zakonom o pomilovanju, a na šta se Ured predsjednika oglušio.
84. Saslušana je i [REDACTED], sekretar Komisije za pomilovanja, te članovi Komisije [REDACTED], koji su svjedočili o načinu rada Komisije i o zahtjevu Ministra pravde za preispitivanje negativne preporuke za pomilovanje Hadžić Mersedada. (dokazi broj 64-67)
85. Izjavu je dao i [REDACTED] da odluke o pomilovanju teških kriminalaca, prema riječima Živka Budimira direktno upućenim svjedoku, donosi iz razloga vlastite sigurnosti jer želi da ga takvi ljudi čuvaju.
86. U danima uoči ukidanja mjere pritvora, detaljnije izjave dali su u prisustvu branilaca Hidajet Halilović (dokaz broj 68) i Jurčević Ivan (dokaz broj 69).
87. Hidajet Halilović je opisao okolnosti svog rada u Komisiji, kako se 24.03.2013. godine susreo sa Mirom Ćorić i Kulosman Saudom i kako su od njega tražili pomoć u predmetu Adi Karić. Također je opisao ko je kod njega urgirao u slučaju Subašić Maria te da je od onog koji urgira saznao da će njegovo pomilovanje biti plaćeno novim Fordom (Mario Subašić je jedan od rukovodilaca Ford autocentra). Osumnjičeni je također objasnio ko je urgirao u Ministarstvu pravde za određenja pomilovanja, odnosno za davanje pozitivnih preporuka, iz kojih saznanja proizilaze novi pravci za proširenje istrage. Potvrdio je i dolaske Kulosmana i Jurčevića u Ministarstvo pravde. Njegove navode potvrđuje Ivan Jurčević, koji je objasnio svoje poznanstvo

sa osumnjičenima, i na koji način su on i Kulosman stupali u kontakte sa osumnjičenim osobama, Barišić Petrom i drugim posrednicima.

88. U svojstvu osumnjičenog ispitan je i Antunović Srđan (dokaz broj 70), koji je potvrdio da je pokušavao sebi srediti pomilovanje na isti način na koji je to završio Dragan Milošević, koji je stupio u kontakt sa Barišić Petrom preko [REDACTED].
89. Ovo nisu svi dokazi koji su u dosadašnjem toku istrage prikupljeni, ali ukazuju da visoki stepen osnovane sumnje da je krivično djelo počinjeno, čvrsto stoji, čime je ispunjen opći uvjet za određivanje pritvora.
90. U vezi sa postojanjem posebnih pritvorskih razloga, Tužilaštvo u cijelosti ostaje kod navoda iz prijedloga za određivanje pritvora i kod obrazloženja koja se odnose na postojanje posebnih pritvorskih razloga. Tužilaštvo napominje da je posebnim podneskom predložilo da se Jurčević Ivanu ukine mjera pritvora, a nakon njegovog sveobuhvatnog ispitivanja, kod kojeg prijedloga Tužilaštvo ostaje.

TUŽILAŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE

TUŽILAC
Oleg Čayka

Prilog: Registrator sa dokazima broj 1-70